

بیرق‌های عزا قد برافراشتند / این روزها هوا، هوای زیارت است

امسال نیز به مناسبت ماه محرم در سراسر کشور خیمه‌هایی به وسعت هستی گسترده شد و بیرق‌های عزا تا سقف آسمان قد برافراشتند، داربست‌های عزا در شهرها برافراشته شدند و دل‌های عاشقان عاشورایی شد.

به مناسبت فرارسیدن محرم؛

بیرق‌های عزا قد برافراشتند / این روزها هوا، هوای زیارت است

خبرگزاری مهر: امسال نیز به مناسبت ماه محرم در سراسر کشور خیمه‌هایی به وسعت هستی گسترده شد و بیرق‌های عزا تا سقف آسمان قد برافراشتند، داربست‌های عزا در شهرها برافراشته شدند و دل‌های عاشقان عاشورایی شد. به گزارش خبرنگار مهر، صدای زنگ کاروانی به گوش می‌رسد و محرم می‌آید تا خاطره پیروزی خون بر شمشیر را باز به نسل آدمی یادآور شود، محرم می‌آید تا بار دیگر چشم‌های غبارگرفته از روزمرگی‌هایمان بیارند و اندکی از سوز تلخ‌ترین خاطره تاریخ را بکاهند.

دوباره خیمه‌ای به وسعت هستی گسترده شد و بیرق‌های عزا تا سقف آسمان‌ها قد برافراشتند تا مهمان سفره شهیدی شویم که تشنگی بشریت را پایان می‌دهد.

سپاهپوشان حسین فاطمه به خود ببالند که صادق آل محمد(ص) بشارت داده است، هر کس خدا برایش خیر بخواهد محبت حسین (ع) و شوق زیارت او را در دلش می‌گذارد.

آری این روزها هوا، هوای زیارت است و دل، بی‌تابی‌هایش را امانی نمی‌یابد، مگر زیر خیمه سیدالشهداء (ع).

کربلا! پیامبر مهربانی‌ها فرمود: تو پاک‌ترین بقعه روی زمینی و از بساط‌های بهشتی، دل ما را هم این محرمی هوایی خودت کن، ببر آنجا که قربانگاه عاشقان و مشهد شهیدان است، شهیدانی که به فرموده علی (ع) نه شهدای گذشته و نه شهدای آینده به پای آن می‌رسند.

کربلا! چگونه تاب آوردی آن همه بی‌رحمی را و چه خوش بویی ای خاک، حیدر کرار در وصف تو اینگونه لب به سخن می‌گشاید که در روز قیامت قومی از تو به پا خیزند که بدون حساب و بی‌درنگ به بهشت روند.

کربلا! تو بهترین فرزندان پیامبر خاتم را در آغوش گرفتی و برای زائرانت، ثواب حج مقبول در رکاب پیامبر (ص) را وعده دادند و فرموده‌اند: زائر حسین (ع) از گناهانش بیرون می‌آید مانند روزی که مادرش او را زاده است.

دوباره باید روزه‌ها را مرور کرد، رزم آوری اصحاب پا به رکاب حسین (ع)، رجز خوانی قاسم بن الحسن (ع)، جوشنی که به اندام اکبر نمی‌خورد، خودنمایی ستاره‌ای شش ماهه بر دستان خورشید، شیرانی که به میدان می‌روند تا خاطرات رزم حیدر را زنده کنند، قبولی توبه حُر وقتی حرمت نام زهرا (س) را نگه می‌دارد، دلهرهای کودکانی که سپاهیان بی‌شمار کوفی را می‌شمارند، علمداری که چشم‌های تیرخورده‌اش به تماشای برادر باز می‌شود، پریشانی‌ها خواهری که مانده است با تنهایی لاله‌های حسین (ع) چه کند و دختری که بهانه پدر جانش را می‌رباید.

باز مادران کودکان شیرخوار خود را علی اصغر می‌کنند و در گهواره حسینه‌ها و دسته‌های عزا، با لالایی نوحه خواب می‌کنند .

دوباره منبرهای موعظه برپا می‌شود و کتیبه‌ها هم مثل صد سال گذشته همان شعر زیبای محتشم که باز این چه شورش است که در خلق آدم است را فریاد می‌زنند.

دوباره زیارت ناحیه مقدسه در محرم، خواندن دارد آنگه که هم صدا می‌شوی با مهدی فاطمه (س) و اینگونه سلام‌های ناب را از زبان امام عصر (عج) به محضر کبریایی سیدالشهداء تقدیم می‌کنی.

سلام بر کسی که خداوند شفا را در تربت او قرار داد.

سلام بر کسی که دعا زیر گنبد او مستجاب است.

سلام بر فرزند زمزم و صفا، سلام بر آن پیکر به خون غلتیده، سلام بر او که ملائک آسمان بر او گریستند.

سلام بر گریبان‌های چاک چاک، سلام بر لبان خشکیده، سلام بر جان‌های بلا رسیده، سلام بر خون‌های جاری، سلام بر اعضای قطعه قطعه، سلام بر سرهای بر فراز نی.

سلام بر آنکه شاهرگش بریده شد، سلام بر آن مدافع بی یاور، سلام بر آن محاسن به خون خضاب شده، سلام بر گونه خاک آلود....

سلام بر تو ای مولای من و بفرشتگانی که بر گرد بارگاه تو پر می‌کشند و اطراف تربت جمع شده‌اند و در آستان تو طواف می‌کنند و برای زیارت تو وارد می‌شوند.

.....

مهدی بخشی سورکی